

LA CANTADA

FESTIVAL DE CANÇÓ DE TAVERNA I HAVANERES
DE CALELLA DE PALAFRUGELL 2012

DS 7 DE JULIOL

46^a CANTADA D'HAVANERES DE CALELLA DE PALAFRUGELL

ELS CREMATS
PEIX FREGIT
TRIO ARRELS DE MENORCA
ARJAU
L'EMPORDANET

LA CANTADA

FESTIVAL DE CANÇÓ DE TAVERNA I HAVANERES DE CALELLA DE PALAFRUGELL 2012

46^a CANTADA D'HAVANERES DE CALELLA DE PALAFRUGELL

A finals del s. XIX milers de joves van partir a Cuba a lluitar en una guerra llarga i dolorosa: la inexperiència i les malalties tropicals van acabar amb el somni americà. Els que van aconseguir tornar a casa van portar-hi els records i les cançons d'amors impossibles que van deixar a l'Havana...

Mireu al vostre voltant: ensumeu l'olor de la mar, de la sorra i del rom que es va cremant a poc a poc, a les tavernes i terrasses del passeig i a les platges. Els darrers raigs de sol acaronen l'aire i els seients, i el terra desprèn bafarades d'escalfor que ens transporten a altres llocs molt llunyans en el temps i en l'espai...

Un any més tenim la sort de trobar-nos a la vora del Mediterrani per celebrar junts l'arribada de les vacances i de l'estiu. A prop, les Voltes, antic refugi per als pescadors i per a les seves dones que, amb paciència infinita apedaçaven les xarxes, amarares d'històries de tempestes i naufragis. Indret també de tavernes, on els homes de mar trobaven un lloc per a compartir penes i alegries amb tapers, escriptors, tertulians, carreters, soldats i cantaires, sense barreres socials, entreteint les hores bevent i cantant junts. Les cançons de taverna els alliberaven de les preocupacions diàries i els ajudaven a afrontar les pors amb una mica més de serenitat.

Han passat ja uns quants anys de tot allò, però l'esperit de les cançons de taverna es manté. Com aleshores, avui ens enfrontem a la incertesa de l'actual situació econòmica i molts coneixem algun familiar o amic que ha hagut d'anar a l'altre costat de l'oceà per cercar la fortuna que aquí no pot trobar. Les nostres havaneres, centenàries, ens resten a l'abast per amorosir les ferides. Aquestes cançons, plenes d'amor i de nostàlgia per les riqueses perdudes o no aconseguides, continuen evolucionant i, de forma quasi imperceptible, han sabut conquerir els músics més joves. Les noves generacions no han volgut deixar de costat un gènere que, no cal dir-ho, després d'arribar a la 46a edició de la Cantada, està més que arrelat en els nostres cors.

Benvinguts, doncs, a casa nostra. Gaudiu de la nit, de la música i de la companyia. Desitgem que el repertori d'aquesta vetllada, tant el dels més veterans, *Peix Fregit*, com el dels altres tres grups palafrugellencs (*Els Cremats*, *L'Empordanet* i *Arjau*) i el dels menorquins *Arrels de Menorca*, sigui del vostre gust. I també us convidem a allargar la vostra estada per tal de gaudir més tard dels concerts a prop de les tavernes.

ELS CREMATS

Follia
5

Anita (*Son Cubà*)
6

Temporal
7

Con toda la mar detrás
8

PEIX FREGIT

Para ti
9

Cançó del verd mar
10

Arría la vela
11

Aigua de mar
(*Havanera-rumba*)
12

TRIO ARRELS DE MENORCA

Cercant sa tonada
13

Ulls verds
14

Menorca
15

Poble (*Bolero*)
16

ARJAU

Cádiz (*Valset*)
17

El llop de mar
18

Vola barca meva
19

Ven a mi
20

L'EMPORDANET

Lejos de ti
21

Malalt d'amor
22

Perles d'aigua (*Bolero*)
23

Temps perdut
24

TOTS ELS GRUPS

La bela Lola
25

El meu avi
26

→ FOLLIA ←

Lletra En desconexem l'autor / Música Josep Bastons

Mireu-se'l el mar, és un lladre, lladre,
m'ha robat el fill, el marit i el pare.
Encara que avui vegeu l'aigua mansa,
de sobte, traïdor, si pot us engrapa,
no us en fieu pas, és un lladre, lladre,
m'ha robat el fill, el marit i el pare.

Així va cridant, d'una banda a l'altra,
des de bon matí fins la nit entrada,
té moments de tot, que amb dolor li parla,
i bo i defallint, va murmurant lladre.

I dient-li va tal com encisada,
misteriosament, i amb veu baixa, baixa,
però torna, de cop, a cridar exaltada
i collint palets l'apedrega amb ràbia,
pren-me a mi, mar dolç, mar de la meva ànima,
o torna'm el fill, el marit i el pare.

I així va cridant, d'una banda a l'altra,
des de bon matí fins la nit entrada,
té moments de tot, que amb dolor li parla,
i bo i defallint, va murmurant lladre,
i bo i defallint, va murmurant lladre,
lladre, lladre, lladre.

★ ANITA ★

Lletra i música Francisco Repilado “Compay segundo”

Yo a ti te quiero cariño, eso sí es verdad.
Ay que no te vengan con cuentos ni casualidad.

Que anoche me vieron que iba de brazo
muy encantado sin mirar pa'tras.
Es puro cuento, yo a ti te quiero
y lo que te dicen es para hacerte sufrir.

No tengas miedo, que mi cariño
es lo más de ti.
No tengas miedo, que mi cariño
es lo más de ti.

Lara la lara la lara la lara la la

Y como pasé trabajo para conseguir tu amor.

No me lo niegues cariño
que me muero por tu amor, mujer.

Y como pasé trabajo para conseguir tu amor.

Tanto como yo te quiero
y tú no me quieres ya mamá.

Y como pasé trabajo para conseguir tu amor.

♣ TEMPORAL ♣

Lletra Josep Martí i Clarà “Bepes” / Música Enric Ferrer

Avui el mar s'ha
desfermat i crida,
escandalós i boig i mala sort.
Avui s'infla de pit per la ferida
per córrer i envestir i picar fort.

Avui no surt cap barca
de la platja,
avui la gent escolta l'enrenou.
Lluny de la mar que
té el posat salvatge
i fa basarda i por,
cap barca es mou.

Avui que el mar colpeix les
penyes dures
la gent passa la nit
lluny del llagut.
I es van contant,
bevent les aventures
dels mars que han vist i els
ports que han conegut.

Un parla del mar gran
i de la vida
que esmena en aquells ports
tant lluny d'aquí.
El vi ja dóna un vot a la mentida
i cadascú vol ser el darrer a dir.

I crida i conta i diu i ni respira.
I si rondina algú
dels que ha escoltat,
etziba grans trompades a la taula
per cada cop que
el volen fer callar.

Que el més valent atura
la paraula
però tots saben quin final
hi haurà.

N'ha sortit un amb
cara i pell morena,
pit enormíssim i posat madur,
armilla de colors i una cadena
que fa mal d'ulls quan
se la mira algú.

Ensenya els braços
tots inflats de venes
amb cent ninots
a cadascun pintats:
hi porta vint gavines,
tres sirenes,
tres dones despullades i, fletxats,
sagnen dos cors,
un bergantí de fira,
un “ancla” enorme
i un dofí morat.

I crida i conta i diu i ni respira,
I si rondina algú
dels que ha escoltat,
etziba grans trompades
a la taula
per cada cop que
el volen fer callar.
Que el més valent
atura la paraula
però tots saben
quin final hi haurà.

CON TODA LA MAR DETRÁS

Lletra i música Patxi Andiñón

Sólo el tiene el derecho
de tutearle a la mar.
Le parieron mar adentro
y se le quedó la sal,
lamiéndole los orígenes,
enseñándole el cantar
Que interpreta en la cubierta
el furor del vendaval.
Treinta y seis y el treinta y siete,
que salieron a la mar
una mañana de Marzo, poco
antes de clarear.
Trabajadores del agua, que no
se saben marear.
Masculinos, como el viento,
bruñidos de temporal.
Mirad, ahí van, mirad, ahí van,
los que en tierra firme
no saben andar.
Que beben vino
y no saben nadar,
porque el destino
no les quiso enseñar.
Miradles bien. Miradles bien.
Son treinta y siete
y antes eran cien.
Son orgullosos, son gente de fe.
Eran pescadores, antes de nacer.
Se levantó la arbolada sin
quererlos avisar.

Y en el primer golpe de agua
comenzaron a zozobrar.
El piloto está borracho
y le tienen que amarrar.
Naufragaron despacio,
como intentando esperar.
Sólo el piloto ha quedado
para poderlo contar.
Desde ese día borracho,
ya nunca sale a la mar.
Y no hay suficiente vino,
para comprarle la sed.
Y busca un verdugo amigo,
y nadie lo quiere ser.
Mirad, ahí va, mirad, ahí va,
el que en tierra firme
no sabe andar.
Que bebe vino y no sabe nadar,
porque el destino
no le quiso enseñar.
Miradle bien. Miradle bien.
Eran treinta y siete
y sólo queda él.
Es orgulloso, es hombre de fe.
Era pescador, antes de nacer.
Que nadie levante un vaso
que nadie se atreva a hablar.
Que está pasando un marino
que está pasando un borracho.
Con toda la mar detrás.

★ PARA TI ★

Lletra i música Pep Nadal

Tal vez sean tus ojos o sea tu mirar,
deben ser tus caricias o tu forma de amar.
Quiero besar tus labios y navegar tu piel,
quiero sentirte mía para siempre mujer.

Y dedicar mi vida a hacerte muy feliz,
cuidarte cada día y darte amor sin fin.
El resto de mis días te los dedico a ti,
a darte sin dudarlo lo mejor que hay en mi.

Adivino tu cara en las olas del mar,
nada me da la calma que tus brazos me dan.
Contigo siento vida contigo todo es paz,
deseo parar el tiempo si tengo tu mirar.

Y dedicar mi vida a hacerte muy feliz,
cuidarte cada día y darte amor sin fin.
El resto de mis días te los dedico a ti,
a darte sin dudarlo lo mejor que hay en mi,
a darte sin dudarlo lo mejor que hay en mi.

CANÇÓ

➡ DEL VERD MAR ←

Lletra Alfred Almeda / Música Josep Bastons

La filla del pescador,
cada tarda veu passar,
la gavina que al volar,
li'n duu amor i el bes millor,
del cel l'aura i la claror,
per romandre en el verd mar,
d'ençà que ell la va encisar,
un capvespre de tardor.

I el mar encisador,
ara es deixa captivar,
sentint-la nua bellugar,
entre onades de verdor,
quan li canta amb dolçor.

Com m'agrada ser-ne onada,
com m'agrada ser-ne esquitx,
quan et tinc tota abraçada
i es compleix el meu desig,
quan et trobo bressolada
i em bressoles tu al mig,
que en tenir-te així agafada
sento ondular-se el teu pit.

I la noia rossa i bella
tota nua, tota mansa
no té por, no té recança
de que el mar s'abraci amb ella.

Com m'agrada ser-ne onada
com m'agrada ser-ne esquitx,
si tu en fossis l'estimada,
no hi valdria cap capritx.
Fora el ruixim i nedada,
de la mar un sol desig,
marejol i revinclada
sota els secrets de la nit.

ARRÍA LA VELA

En desconeixem l'autor

Ya salen del puerto y se van a la mar,
preparen los remos que vais a bogar.
Mi gondolera vuela ligera, recorre el mar
mira que viene, nos entretiene la tempestad,
arriba ya furioso vendaval.

Recoge la vela que la estrella brilla ya
con su céfiro blanco y encalmado se verá
mitigando las penas la sirena con ardor,
llega a puerto seguro pues te juro que es mi amor.

♠ AIGUA DE MAR ♠

Lletra Joan Nadal / Música Pep Nadal

Esperant que passi aquella morena
que a mi em té el cor totalment robat
i ella que ja ho sap sembla que ho fa exprés
s'entreté una estona i de reüll
m'envia un somriure que em fa volar.

Ja baixa el carrer amb aire feliç
direcció a la platja amb aquell posat
i aquells moviments que em posen malalt
els cabells al vent i aquella mirada.

Ja baixa el carrer amb aire feliç
direcció a la platja amb aquell posat
els cabells al vent, la bossa penjada
en bandolera escampant perfums
d'espígol, ginesta i aigua de mar.

Ella es va acostant amb el pas lleuger
però sense pressa al passar a prop meu
amb picardia em pica l'ullet
quedo al·lucinat amb els ulls com plats
la miro com passa i quedo assegut
en aquell pedrís igual que un babau.

Ja baixa el carrer amb aire feliç
direcció a la platja amb aquell posat
i aquells moviments que em posen malalt
els cabells al vent i aquella mirada.

Ja baixa el carrer amb aire feliç
direcció a la platja amb aquell posat
els cabells al vent, la bossa penjada
en bandolera escampant perfums
d'espígol, ginesta i aigua de mar.

❖ CERCANT SA TONADA ❖

Lletra Tòful Mus / Música Josep Bastons

Son cent paraules que surten lligades,
des de Menorca fins a l'Empordà.
Fan el viatge cercant sa tonada,
de notes que tinguin salobre de mar.

Se'n van lleugeres a terres amigues,
volen empeses pes vent de xaloc,
acompanyades d'estols de gavines,
riu en alegres des vol en fan joc.

Quan arribin a Calella,
sota ses voltes, davant des Port bo,
baixin i escoltin ses notes tan belles,
d'una guitarra que dona es seu to.
Quan tinguin sa melodia,
tornaran cap a Maó,
dansant damunt de ses aigües,
un dia de tramuntana, convertides en cançons.

El vol fan ràpid a l'altra ribera,
no s'han de perdre enmig des camí,
cercant el càlid compàs d'havanera,
que les espera amb el seu encís.

Quan arribin a Calella
sota ses voltes, davant des Port bo,
baixin i escoltin ses notes tan belles,
d'una guitarra que dona es seu to.
Quan tinguin sa melodia,
tornaran cap a Maó,
dansant damunt de ses aigües,
un dia de tramuntana, convertides en cançons.

ULLS VERDS

Lletra Josep M. Servià / Música Ricard Viladesau

Voldria ser poeta
per dir-te quant t'estimo,
per convertir tes llàgrimes
en versos i en cançons.
Per prendre i oferir-te
els boscos, les estrelles,
les ones i les coses
més belles d'aquest món.

Ulls verds de mirada tendre
que no puc aconseguir.
Qui pogués els teus ulls prendre,
i tot mirant-los, morir!

Voldria ser la mar
de la cala a on et banyes,
i el blanc llençol de seda
que embolcalla el teu cos.
I el mirall que als matins
el teu rostre emmiralla,
i fer-te la companya
del meu dolç llit d'amor.

Ulls verds...

MENORCA

Lletra adaptació J.L. Ortega Monasterio / Música J. Barra

Menorca, és un jardí florit,
ses menorquines són rosses
ses cares són tan hermoses,
com ses flors de romaní.

Són ses cales de Menorca,
sa meva vida, i ses casetes blanques,
ses casetes blanques netes i aclarides.

Jo vull romandre a Menorca des meu amor,
que una menorquina moreneta i fina, m'ha robat el cor.

Sa cara és un sol resplendent, de tendresa i melangia,
quin dia serà aquell dia, que a Menorca tornaré.

Són ses cales de Menorca,
sa meva vida, i ses casetes blanques,
ses casetes blanques netes i aclarides.

Jo vull romandre a Menorca des meu amor,
que una menorquina moreneta i fina, m'ha robat el cor.

Quiero vivir en Menorca, toda mi vida
y mirarme en los ojos,
y mirarme en los ojos de una menorquina.
Que no me saquen de Menorca, por compasión,
que una menorquina me ha robado el alma y el corazón.

✱ POBLE ✱

Lletra Tòful Mus / Música Josep Bastons

Som d'un poble mariner, ben polit, de bona traça,
amb un sol que és juganer, va passant de matiner,
escalfant sa nostra casa.

Es carrers, guaiten la mar, volen veure sa bellesa,
de ses cales des voltant, on es temps esta guardant,
es records de sa infantesa.

Dona meva quina sort, poder passar es capvespre,
mirant s'entrada de port, ben junts, davant sa finestra,
veient ses barques des bou, amb un estol de gavines,
reprèn s'oratge es seu vol, omplert de notes marines.

Som d'un poble que és feiner, sap cantar, també sap viure,
i sa festa coneix bé, quan arriba un foraster,
ja l'acull amb un somriure,
té ses barques descansant, amarrades a sa riba,
presumint des seu encant, fan un vel pintat de blanc,
simulant que estan dormides.

Dona meva quina sort, poder passar es capvespre,
mirant s'entrada de port, ben junts, davant sa finestra,
veient ses barques des bou, amb un estol de gavines,
reprèn s'oratge es seu vol, omplert de notes marines.
Sa teva veu sent de nou, va repetint, que m'estimes.

✱ CÁDIZ ✱

Lletra i música En desconeixem l'autor

Cádiz, niña hermosa,
son tus ojos, dos candores,
tu eres mi ángel de amores
que aguardando me está.

Venga viento, venga viento,
al lado de mi barquilla,
con el sol que siempre brilla,
hacia Cádiz va a la mar.

Con el sol hermosa luna,
voy buscando sin cesar,
voy contando de una en una
todas las olas del mar
si del mar, si del mar.

Cádiz, niña hermosa...

EL LLOP DE MAR

Lletra i música Ramon Carreras

Amb setanta anys a l'esquena
la pipa sempre a flor de llavi
contemplant la nit serena
vora la mar s'hi passeja un avi.

Tota la vida gronxat per les ones
amb son bastó caminant a l'atzar
contemplant la nit serena
s'hi passeja un llop de mar.

Quan el temporal i la tramuntana
inflaren les veles d'un vell bergantí,
jove i aferrat al pal de messana
cridava ben fort el mar és per mi.

Ara que ja es vell i al vespre no marxa
ja no va a la pesca, ja no té companys,
només va a passeig i enyora la xarxa
camina feixuc pel pes de tants anys.

Quan el temporal...

VOLA BARCA MEVA

Lletra Tòful Mus / Música Josep Bastons

No digueu mai més,
bons mariners
que no té vida,
el llaüt no és vell, té l'aparell
ben fort i a mida.

Durant molts d'anys
el vaig menar
junt amb el pare.
I us promet, companys,
és per navegar
el millor encara.

Quan a mar oberta
infla suau el vent,
molt amunt la vela
desplega content.
Em porta l'oratge
la vella cançó,
que cantà món
pare de vora el timó.

Vola, vola barca meva,
abans que entri vent de nord,
que la dona ens espera
patint per la nostra sort.

El llaüt parteix, trenca la mar
besant les ones.
Va orsant de nou, no fa renou
la fina proa.

Es perd potser, la joventut
i això amarga.
Però mai el temps no es
podrà endur
l'esperit que guarda.

Quan a mar oberta...

Vola, vola barca meva...

Vola, vola barca meva,
de tornada cap a port.

∞ **VEN A MI** ∞

Lletra i música En desconeixem l'autor

Ven a mi, ven a hablar de mis amores.
Tú serás, la querida más que he de amar.
Puedes pensar, que en el campo la hermosura,
será más pura, oh querida por favor.

Ven a mí...

Niña bonita, iremos los dos.
Al campo libre, se encuentran amores.
Allí hay flores, de varios colores.
Que al mirarlas son tan bellas,
nos alegraran los dos

Niña bonita...

♣ **LEJOS DE TI** ♣

Lletra i música En desconeixem l'autor

Cruzando el mar noche y día
voy buscando del viento
su silbido al chocar,
y en mi frágil barquilla,
que cruza ligera,
voy buscando otra playa
en que pueda vivir sin amar.

Lejos de ti
podré olvidarte,
solo en un sueño
yo te veré,
y en dulce paz,
tranquila el alma,
no amando
feliz seré.

◆ MALALT D'AMOR ◆

Lletra Carles Casanovas / Música Emili Juanals

Si del mar tu fossis les onades
jo en voldria ser el rocam
i esperar les teves abraçades
amb esquitxos de salanc.

I si fossis el mar blau
jo voldria ser la nau
que navega el teu cos
pam a pam, com un amant gelós.

Perquè em sé malalt d'amor
si tu no hi ets,
perquè enyoro el teu besar
si tu te'n vas,
per això i quelcom més
vull saber-te sempre al meu costat.

Si del cel tu fossis les estrelles
jo voldria ser la nit
per poder lluir-les molt més belles
dibuixades al meu pit.

I si tu fossis veler
jo em faria mariner
per tenir ben a prop
el teu cor quan bufi vent de grop.

Perquè em sé malalt d'amor.

PERLES D'AIGUA

Lletra Tòfol Mus / Música Lluís Bofill

Mentre sorties de l'aigua,
meravellaven les gotes
salades del mar
que et feien carícies
en caure.

Regalimaven molt lentes,
com pluja fina de perles,
de sobte he sentit
cops de gelosia
en veure com anaven
per la pell del teu cos,
que ara veig tan bonic,
avui em sembla, encara
un xic més bell que ahir.

Després he vist,
sortint del mar,
com t'estiraves amb ànsia
damunt la platja daurada,
més tard poc a poc
has fet mitja volta
i tenies granets de sorra
tan brillants com pols d'or,
quan vos veia tan junts,
m'han fet enveja,
són el mar i l'arena
qui et besen.

Avui t'he vist
sortint del mar.

Amb la pell del teu cos,
que ara veig tan bonic,
avui em sembla encara
un xic més bell que ahir.

Avui t'he vist
sortint del mar...

◆ TEMPS PERDUT ◆

Lletra Glòria Cruz / Música Càstor Pérez

A la vora de la mar
he tornat a poc a poc
tot sentint el crit del temps
que s'emporta el meu record.

Un record ple de cançons
de perfums i frec d'amor
d'un amor potser perdut
a les aigües del meu port.

Sovint somnio
que tornes al meu costat
que m'agafes les mans
i les omplés
d'immensitat, d'immensitat.

Ara l'aire ja
no és aquell nostre
ni la sorra s'esborra
al seu pas
sols em queda un grapat
d'enyorança
i el teu mirar, i el teu mirar.

Les onades van portant
sensacions de mil colors
que amanyaguen el meu cant
barrejant notes i plors.

És un cant fruit del passat
endinsat en el meu cor

esborrall desdibuixat
de les ombres del teu cos.

Sovint somnio
que tornes al meu costat
que m'agafes les mans
i les omplés
d'immensitat, d'immensitat.

Ara l'aire ja
no és aquell nostre
ni la sorra s'esborra
al seu pas
sols em queda un grapat
d'enyorança
i el teu mirar, i el teu mirar.

Sovint somnio
que tornes al meu costat
que m'agafes les mans
i les omplés
d'immensitat, d'immensitat.

★ LA BELLA LOLA ★

Popular

Cuando en la playa la bella Lola,
su larga cola luciendo va,
los marineros se vuelven locos
y hasta el piloto pierde el compás.

¡Ay! que placer, sentía yo,
cuando en la playa sacó el pañuelo
y me saludó, pero después,
llegó hacia mí,
me dio un abrazo y en aquel lazo
creí morir...

Después de un año de no ver tierra,
porque la guerra me lo impidió,
me fui al puerto donde se hallaba
la que adoraba mi corazón...

¡Ay! que placer, sentía yo,...

La cubanita lloraba triste,
de verse sola y en alta mar,
y el marinero la consolaba:
no llores Lola, no llores más.

¡Ay! que placer, sentía yo...

◆ EL MEU AVI ◆

Lletra i música J.L. Ortega Monasterio

El meu avi va anar a Cuba
a bordo del “Catalán”, el millor
barco de guerra
de la flota d’Ultramar.
El timoner i el nostramo i catorze mariners
eren nascuts a Calella, eren nascuts
a Palafrugell...

Quan el “Catalán” sortia a la mar,
els nois de Calella feien un cremat,
mans a la guitarra, solien cantar,
solien cantar: Visca Catalunya!
Visca el “Catalán”!...

Arribaren temps de guerres,
de perfídies i traïcions
en el mar de les Antilles
retronaren els canons.
I el mariners de Calella,
el meu avi enmig de tots,
varen morir a coberta, varen morir
al peu del canó!

Quan el “Catalán” sortia a la mar,
cridava el meu avi:
apa nois que és tard!
però els valents de bordo
no varen tornar, no varen tornar
tingueren la culpa
els americans...

ORGANITZA

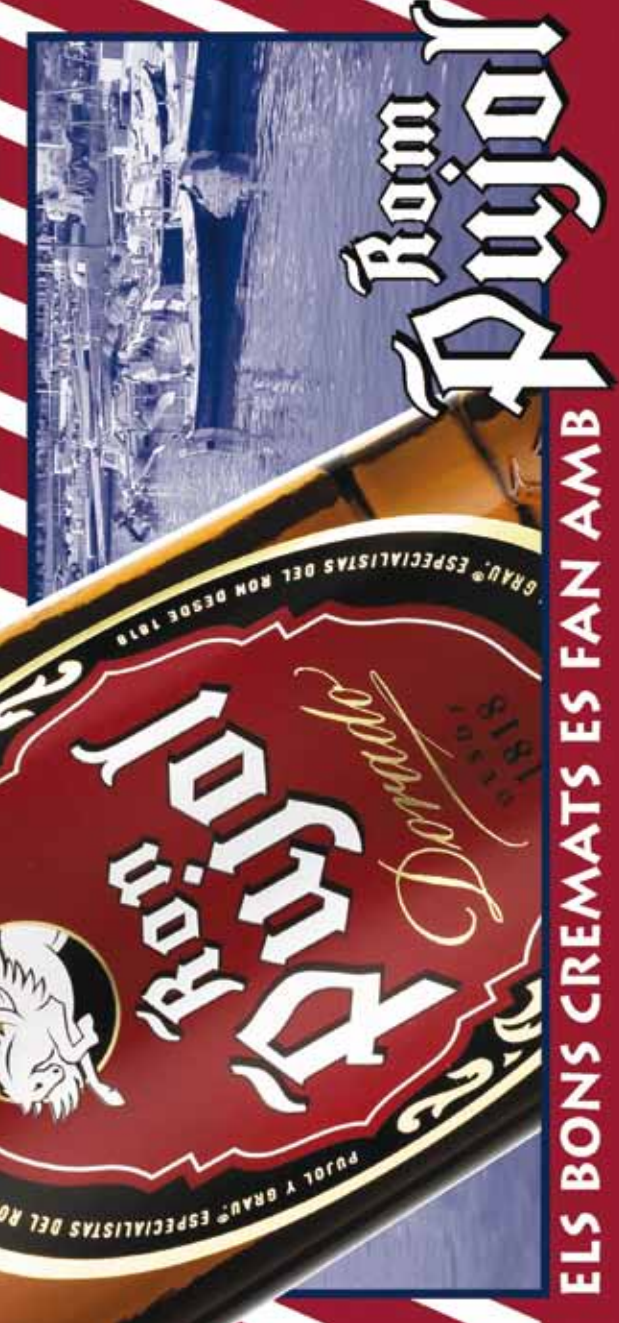

PATROCINA

COL-LABORA

Romo
Pujol

ELS BONS CREMATS ES FAN AMB